

Vaším objektivem Vojenské veteránské vozy se sjely na sraz O Zlomenou poloosu, který se odehrál na Třebíčsku

V zeleném Již dvacátý ročník soutěže a srazu O Zlomenou poloosu se konal v sobotu 28. května v Jedlově u Náměště nad Oslavou.

4x foto: tydyt.rajce.net

Jízda začíná
Pravidelného srazu se zúčastnili ženy i muži.

Večerní odpočinek

Všichni majitelé užitkových a vojenských vozidel vyrobených do roku 1965 byli vítáni. Akce se neodehrála jen za volanty.

Jela i tatrovka

První ročníky srazu se uskutečnily již před rokem 1989. Na adrese vcttrebic.info jsou k vidění plakáty starších ročníků.

„Tady v koutku si malá před nehodou hrávala“

Případ opilého řidiče, v jehož voze zahynula při dopravní nehodě jeho čtyřletá dcera, vyvolal mezi svědky tragédie i čtenáři serveru iDNES.cz řadu ohlasů. Zde jsou některé z nich.

Strašně nerada to říkám, ale u celé nehody jsem byla já a řidič autobusu. Jsme dva hlavní svědkové. Je krásné, jak se píše, že záchranáři se snažili bojovat o život holčičky.

Ale v této věci selhaly záchranné složky, jelikož záchranáři přijeli na místo asi po 25 minutách.

Prvně přijela dvě auta hasičů, která akorát zablokovala záchrance cestu. Pravda, o této dopravní nehodě na internetu určitě není. Nicméně je pravdou, že otec holčičky byl „na šrot“. Nadýchal přes dvě promile.

Asi největší pochvalu zasloužila mladá zdravotní sestřička, která cestovala v autobuse. Holčičku okamžitě začala resuscitovat. Byla v ten okamžik asi jediná, která věděla co dělat. I přes tento smutný konec si myslím, že opravdu největší poklonu zaslouží ona mladá sestřička a ne naše záchranné složky, které decentně selhaly kvůli pozdnímu příjezdu.

Druhý ohlas: Nejdleších 22 minut mého života

U nehody jsem nebyla, ale bydlím zhruba kilometr od místa nehody.

Opuštěné hračky Na tomto místě u domu si hrávala čtyřletá dívka, která zahynula při nehodě.

Foto: Jitka Voglová

Zrovna, když jsem šla se synem na procházku, přijížděli hasiči, pak druhý vůz hasičů, pak teprve záchranka. To, že jela záchranka pětadvacet minut, není u nás nic neobvyklého.

Když měl syn v šesti měsících záchvat laryngitidy, přijela záchranka za dvaadvacet minut. Bylo to zatím nejdleších dvacet dva minut v mém životě.

Nebydlíme ve špatně dostupných horách, takže si dokážu představit, že to může být jinde s dojezdem záchranky i horší.

Třetí ohlas: Dovedu si představit, že to tam někdo rozparádil

Před Olešnicí je krásná dlouhá rovinka. V jednom místě pěkný skokánek po mírném klesání.

Dovedu si celkem dobře předsta-

vit, že se někdo namazaný na tom padání rozdvádí. A u starého auta s mizernými tlumiči to celkem logicky skončilo ve stromě.

Čtvrtý ohlas: Nebyl schopný být otcem

Opilý řidič zabil nezodpovědným jednáním svoje vlastní dítě, což dokazuje jen to, že není schopný být otcem.

Žádnou zášť proti němu ale osobně necítím, a jestli je jen trochu normální, tak bude nejvíc potrestán tím, že přišel o dítě.

Nejspíš se mu rozpadne i manželství a další vztahy. Vůbec by mi nevadilo, kdyby nedostal žádný další trest, kromě odebrání řidičského oprávnění k lidně doživotně.

Samozřejmě něco úplně jiného by bylo, kdyby zabil cizí dítě.

Pátý ohlas: Mám podobné zkušenosti

Být v kůži matky, asi mu zakroužím krkem. Mám v příbuzenstvu bohužel taky jednoho takového notora, co pravidelně řídí zlitý pod obraz a vozil v tomto stavu i své děti.

Několikrát nabouraný, nejméně dvakrát mu byl kvůli alkoholu odebrán řidičák – pokaždé na krátkou dobu.

Stačí mít známé na správných místech a nějakou tu obálku a můžete si lidi na silnicích ohrožovat dle libosti.

Tak to funguje v našem Absurdistanu a nikoho z odpovědných zřejmě hanba nefackuje.

Šestý ohlas: Soudila jsem se s věčně opilým otcem dítěte

Kdysi jsem podala návrh na úpravu styku tři roky starého syna s jeho věčně ožralým (je to nejpřesnější popis) otcem.

Chtěla jsem omezit styk dítěte s ním, protože bezpečnost syna byla jednoznačně ohrožena.

Věřila jsem justici. Ze soudního jednání jsem vyšla jako kretén já.

Už od začátku jednání se mnou jednali jako se škodnou.

I mého svědka naprosto utřeli s tím, že nemáme žádné důkazy. A nijak zvlášť se tím hlouběji nezabývali.

Žádné šetření v místě bydliště pijáka nebylo, žádné jiné úkony taky ne.

Přitom by stačilo, kdyby sociální pracovnice lépe dělaly svou práci a zúčastnily se kdykoli návratu syna. Otce pravidelně neustál chůzi po dvou.

Fórum čtenářů

výběr z dopisů, kráceno

Proč nám nezajistí základní potřeby?

» ad Málo míst ve školkách

Jsem zklamána alibistickými prohlášeními a falešnou lítostí nad situací s málo místy ve školkách. Nevěřím, že při troše dobré vůle a spolupráce města Jihlavy s krajem Vysočina by nebylo možné zrekonstruovat nějaké prostory a vyvinout nátlak na stát stejně, jako když bojují za své zájmy. Do naší firmy se letos měly vrátit tři maminky po mateřské dovolené, zkušené pracovnice na odborně náročná místa, za které jsme měli pouze zástup. Jen jedné se podařilo umístit dítě do soukromé školky, další je od února na úřadu práce s tím, že jsme jí slíbili zaměstnat v září, ale opět nebylo její dítě přijato. Další rok na mateřské zůstat nemohou, nemají nárok na příspěvek, ačkoliv situace nezavinily. Takže obě přijdou o místo a naše firma o vyškolené zaměstnance, nehledě že získávání a zaučování nových odborníků nás stojí spoustu úsilí a finančních prostředků. Takže všichni děkujeme městu, kraji i státu, že přes veškeré grantové projekty a podpory všeho možného nezajistí lidem nejzákladnější potřebu běžného života.

Blanka Rodová

Kritizovat zákony umíme jen v hospodě

» ad Učitelka se má vrátit do školy

Paní Kletečková je odvážná žena, která má dostatek síly bojovat proti nesmyslnému zákonu. Jen je škoda, že ze všech postižených učitelů se ozvala právě jen ona. Poukazovat na mezery v našich zákonech si však tróufáme jen v hospodách, málokdo se vzdáleně na něco dalšího. Věřím, že se společným úsilím dosáhne změny znění tohoto zákona. Irena Hertlová

Irena Hertlová

Jak se někdo stává z hladu zlodějem

» ad Život na internátě

Již dopředu uznávám, že to, o čem budu psát, pravděpodobně někdo bere jako nepodstatnou maličkost. Ve srovnání s tragédiemi, které se kolem nás denně dějí, to je opravdu nic, ale musíte zkoušet pohlednout na to našima očima. Přijedete v pondělí na internát a s naivní důvěrou uložíte maminku sekanou do veřejné lednice, abyste měli večer co jíst. Jenže, co se nestane. Hladově otevřete ledničku a tam není ani večeře ani krabička! Zpanikaříte a jste víc než naštvaní, ale již teď máte nulovou šanci na návrat bytí jen té hloupé krabičky. Takové drobné krádeže se zde dějí prakticky denně. Upozorňuji na fakt, že jsme divčí internát. Nemí tomu jak zabránit, nelze vypátrat, kdo je toho drzého zločinu schopný. Vžijte se do těla hladově unavené studentky, kterou drží při životě jen myšlenka na jídlo z lednice, které pak ovšem nenajde. Nemůžete si jít nic koupit, protože je po večerce a jste odkázáni na sockování po pokojích. Nejde pochopit toho, kdo to dělá.

Kateřina Sadílková

Diskuze kolem Tesca mě rozčiluje

» Ad Tesco v Brodčích

Diskuze kolem výstavby Tesca mě už delší dobu rozčiluje. Proč všechny obchody se soustřeďují do vzdáleného konce města, kam to lidé z některých částí mají více jak dva kilometry daleko a ještě do pěkného kopce. Taky budete tahat nákupy v ruce z tak vzdáleného konce města. Nikdo z investorů nemyslí na část obyvatel na levém břehu Sázavy. Takže děkuji, klidně si zde obchod postavte, já tam stejně chodit nebudu.

Ludmila Kocamová

iDNES.cz / Kraje

Zprávy z Vašeho kraje

www.idnes.cz/jihlava

